

Modtagelse af Gaver, men han maa i saa Henseende være stillet ligesom andre og f. Eks. kunne modtage kollektive Gaver fra Menigheden ved særlige Lejligheder, eller endog en Gave fra Enkeltmand i Menigheden, naar den ikke fremtræder med det i Bestemmelsen antydede Præg af Betingelse for ydet Tjeneste i hans Stilling som Præst". Jeg synes, at den citerede Udtalelse nærmest giver Anvisning paa en Omgaaelse af Paragraffen, og derfor er jeg ikke saa begejstret for denne Paragraf, omend der er meget i den, der tiltaler mig. Den højtærede Minister sagde endogsaa, at man havde Lov til at erstatte Præsten Rejseudgifter. Men hvad Rejseudgifter er, kan man tvistes om, og saa kommer man til det samme: at man omgaar Bestemmelsen.

Den højtærede Minister omtalte Bestemmelsen om, hvem der skal opkræve de 2 Mill. Kr., der skal paalignes Folkekirkens Medlemmer. Det blev vedtaget i Folketinget, at Kommunerne skal opkræve dem. Dertil slutter jeg mig ganske, det er det rigtigste og mest praktiske. Jeg kan godt forstaa de Indvendinger, der er gjorte imod denne Ordning, idet man har ment, at Menighedsraadene burde have den Bestilling. Men jeg tror, at det vil være næsten umuligt for dem at udføre den, navnlig i de store Kommuner. Derfor er jeg meget tilfreds med, at den omtalte Bestemmelse er blevet vedtaget.

Endelig dvælede Ministeren ved de kongelige Udnævnelser. Han talte om den Indskrænkning, der er sket, idet man kun vil give Præsterne i 1ste Lønningsklasse kongelig Udnævnelse, men ikke dem i 2den og 3die, som dog er ganske ligestillede med hine. Men om dette Spørgsmaal er der vist andre, der vil udtale sig. Det er et af de Spørgsmaal, der vil blive behandlet i det Udvalg, som jeg hører, man ønsker nedsat.

Jeg skal sluttelig udtale Ønsket om, at vi kan faa Lovforslaget gennemført i denne Samling.

Oluf Jensen: Ligesom den ærede sidste Taler haaber jeg, at vi kan faa Lovforslaget gennemført i denne Samling. Det er rigtigt, hvad Kirkeministeren sagde, at er der nogen, som har siddet haardt i det i den forløbne Tid, er det Præsterne med deres forholdsvis lave Løn, lavere end de fleste andre Tjenestemænds.

Dette Lovforslag er en saa at sige enstemmig Indstilling fra Præstelønningskommissionen; kun paa et enkelt Punkt

har der været Dissens i Kommissionen, nemlig paa det Punkt, som ogsaa den ærede Kirkeminister omtalte: Opkrævnin-gen af det Bidrag, som skal lignede paa Menigheden. Her har Lønningskommissionen delt sig. Mindretallet — og til dette Mindretal hører jeg — har indstillet, at det burde være Kommunerne, der lignede og opkrævede disse Beløb. Det er fuldstændig rigtigt, hvad den ærede sidste Taler sagde — og det vil enhver, som har haft noget med kommunale Sager at gøre, vide —, at det vilde blive et meget stort Arbejde, der blev lagt over paa Menighedsraadene, et Arbejde, som jeg aldeles ikke tror, de vilde være i Stand til at udføre, i alt Fald ikke med deres nuværende Sammensætning. Jeg ved, hvor mange kommunale Restanter der er selv i mellemstore Byer, hvor mange der flytter bort, og hvilket Besvær det er for Kæmneren at faa fat i disse Folk og faa Beløbet indbetalt. Det vilde blive akkurat de samme Folk, Menighedsraadene fik med at gøre. Der maatte da indrettes et særligt Kontor til at udføre det samme Arbejde og have det samme Besvær, som andre Kontorer har, for at finde de samme Folk, og det vilde her kun være et mindre Beløb, det drejede sig om, mindre end det Beløb, der er Tale om ved de kommunale Skatter. Jeg tror altsaa, at det vilde være ganske umuligt for Menighedsraadene at udføre dette Arbejde, endog blot i mellemstore Byer og endnu mindre i de største Byer. Det glæder mig derfor, at Mindretallets Forslag, som Ministeren har sluttet sig til, er blevet gennemført i Gaar i Folketinget, saaledes at Lovforslaget forhaabentlig kan blive vedtaget med denne Bestemmelse om, at Kommunerne skal foretage Ligningen og opkræve Bidragene.

Det blev oplyst før, at der var det særlige ved dette Lovforslag, at det sparer Staten for 1 Mill. Kr. Det vil sige, at det, som det blev udtalt, sparer Staten, men lægger Udgiften over paa Kommunerne eller Menighederne. Det er derfor i Virkeligheden nogenlunde de samme, der kommer til at betale. Men Staten spares altsaa for 1 Mill. Kr., og der er ved dette Forslag fastsat en bestemt For-delingsmaade, saaledes at Staten tager visse Dele af Udgiften og Kommunerne visse Dele. Selve Lønningsudgifternes For-delning sker efter de Bemærkninger, der ledsager Kommissionsbetænkningen, saaledes, at Lønningsfonden kommer til at bære 7 500 000 Kr. og Staten 1 700 000 Kr. Af disse 7 500 000 Kr. anslaaes Lønnings-